Părintele CLEOPA

URCUȘ SPRE ÎNVIERE

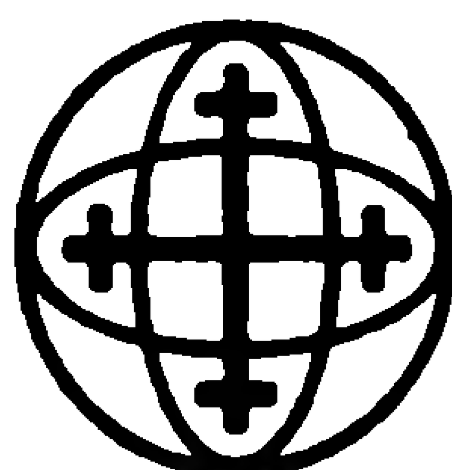

Douăzeci de pricini pentru care trăiesc oamenii pe pământ

9

Părintele CLEOPA

DOUĂZECI DE PRICINI PENTRU CARE TRĂIESC OAMENII PE PĂMÂNT

IAŞI, 2003

Textul broșurii reproduce articolul cu același titlu, semnat de Părintele Cleopa, apărut în revista „Teologie și Viață” nr. 1-6/2000.
Editura Trinitas, Iași, 2003

Mi se pare că pricinile pentru care trăim pe acest pământ sunt multe. Dar din cele multe voi însemna aici pe acestea:

Întâia pricină pentru care noi trăim pe pământ este că nu am fost vrednici să trăim în Rai. Și de aceea am fost izgoniți pe pământ, pentru că am călcat porunca lui Dumnezeu (Fac. 3, 6, 12, 23).

A doua pricină este pentru a ne face canonul aici pe pământ întru necazuri și sudoarea feții până la moarte (Fac. 3, 17-19).

A treia pentru ca împlinind binecuvântarea lui Dumnezeu să crească și să se înmulțească oamenii pe pământ (Fac. 1, 28).

A patra pentru ca oamenii să stăpânească pământul și toate viețuitoarele cele făcute de Dumnezeu, în apă, în aer și pe pământ (Fac. 1, 26).

A cincea pentru ca să păzim poruncile lui Dumnezeu aici pe pământ unde am fost izgoniți

și prin păzirea lor să intrăm iarăși în patria noastră cea veche, Raiul (Mat. 19, 17; Num. 15, 40; Col. 1, 13).

A șasea pentru ca prin păzirea poruncilor lui Dumnezeu să ne mântuim (Ps. 3, 8; 36, 39; I Ioan 2, 25; I Tim. 4, 8; Ioan 5, 24).

A șaptea pentru ca să facă oamenii voia lui Dumnezeu „precum în cer așa și pe pământ" (Mat. 6, 10; 26, 39; Lc. 22, 42).

A opta pentru ca să-L iubim pe Dumnezeu din toată inima noastră, din tot cugetul nostru și din toată puterea noastră (Deut. 6, 5; Mat. 22, 37-38).

A noua pentru ca din iubirea noastră față de Dumnezeu să-I păzim poruncile Lui și să ne facem locaș lui Dumnezeu, după cea scrisă: „Cel ce are poruncile Mele și le păzește pe ele, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui". Și iarăși: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi pe el, și vom veni la el și vom face locaș la el" (Ioan 14, 21-23; I Ioan 5, 2; II Ioan 5, 6).

A zecea pricină pentru care trăim pe pământ este spre a împlini Legea lui Dumnezeu prin a ne iubi unii pe alții și pe aproapele ca pe noi înșine, deoarece dragostea este împlinirea Legii (Rom. 13, 8-10).

A unsprezecea este pentru ca să trăim pe acest pământ ca frații și ca familie împreună cu toate popoarele lumii, deoarece avem același Tată în ceruri, după cum spune Scriptura: Oare nu este un singur părinte pentru noi toți? Nu ne-a creat oare pe noi un singur Dumnezeu? Și iarăși: „Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, Care este peste toate și prin toate și întru noi toți" (Efes. 4, 6).

A douăsprezecea pentru ca să ne veselim cu nădejdea mântuirii noastre, cugetând pururea la Taina Iconomiei în Trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a mântuit lumea prin împreuna lucrare a celor patru însușiri ale Sale:

Bunătatea Sa cea desăvârșită,
Înțelepciunea Sa cea desăvârșită,
Dragostea Sa cea desăvârșită,

Puterea lui cea desăvârşită, după cum zic despre aceasta purtătorii de Dumnezeu Părinţii noştri Maxim Mărturisitorul şi Grigore de Nyssa. Căci bunătatea lui Dumnezeu s-a arătat prin aceea că nu a trecut cu vederea zidirea Sa cea zdrobită de diavolul, ci milostivindu-se de a doua oară o a zidit pe ea. Înţelepciunea, că a izvodit chipul zidirii de-a doua oară, şi al vindecării. Dreptatea, că nu cu tiranie a făcut mântuirea omului celui ce de voie se stăpânea de păcate şi de diavolul. Iar puterea, că nu a îngăduit desăvârşit să slăbească firea omenească cea coruptă în Rai, făcând-o astfel îndemânatică de a se putea reînnoi spre mântuire la plinirea vremii (Vezi la Sf. Nicodim Aghioritul, „*Paza celor cinci simţuri*", cap. XI despre „*Taina Iconomiei în Trup a Domnului*", pp. 383-384, M-rea Neamţ, 1826).

A treisprezecea pricină pentru care trăim pe pământ este pentru ca prin privirea zidirilor celor făcute de Dumnezeu şi prin înţelegerea cea despre buna orânduială a mişcării lor, ca printr-o oglindă să privim cu mintea la Ziditorul lor şi să-I cunoaştem veşnica Lui putere şi Dumnezeire

(Rom. 1, 20; Ps. 17, 1-2; Înțel. lui Solomon 13, 3-5, Is. Sirah 42, 20-22; 43, 1-7 ș.a.).

A patrusprezecea pricină pentru care trăiesc oamenii pe pământ este ca ei, prin bogoslovia cea adeveritoare și prin cea tăgăduitoare (sau cum i se mai zice catafatică – pozitivă și apofatică – negativă), pururea să cunoască pe Dumnezeu și minunile Lui din toată zidirea și din aceasta pururea să se îndemne a-L iubi pe El și a-L lăuda neîncetat (I Tes. 5, 17; Ps. 33, 1). Deoarece, după dumnezeiescul Părinte Maxim Mărturisitorul, Dumnezeu și toate se zice și este cu dumnezeiască cuviință ca un pricinuitor al tuturor (adică după bogoslovia cea adeveritoare), și nimic din toate nu este, fiind mai presus de ființă (după bogoslovia cea tăgăduitoare). Zice încă cu împreună glăsuire și dumnezeiescul Părinte Dionisie Areopagitul că *„Dumnezeu și din toate cele ce sunt se laudă după asemănarea tuturor cărora este pricinuitor. Și este iarăși prea dumnezeiască cunoștință a lui Dumnezeu ceea ce prin necunoștință se cunoaște, după unirea cea mai presus de minte"*. Și iarăși: *„Dumnezeu și întru toate toate*

este și întru nimeni nimic. Și dintru toate tuturor se cunoaște, și din nimic nimănui" (Sf. Dionisie Areopagitul, cap. 7 din „*Despre dumnezeieștile numiri*". Vezi și la Sf. Nicodim Aghioritul, *op. cit.*, pp. 359-360). Deci toți cei ce trăiesc pe pământ sunt datori a-L cunoaște și a-L lăuda pe Ziditorul lor și a toată făptura, Dumnezeu, și în cele ce Îl înțeleg din zidiri și din Sfintele Scripturi să-L laude pe El ziua și noaptea (Ps. 41, 1-2). Iar în cele ce covârșesc pe a lor minte să-L slăvească prin spaimă și minune, deoarece cele mai presus de minte, de minunare și de spaimă sunt pricinuitoare. Apoi să înțeleagă că zidirea lui Dumnezeu este tâlcuire a Scripturii, iar Scriptura este tâlcuire a zidirii (Sf. N. Aghioritul, *op. cit.*, p. 772).

A cincisprezecea pricină pentru care oamenii trăiesc pe pământ este de a se face dumnezei după dar, după cea scrisă: „*Eu am zis: «Dumnezei sunteți...»*" (Ps. 81, 6). Dumnezeu, din nemărginita Sa bunătate și dragoste față de om, a binevoit de a face pe om alt dumnezeu peste toate cele făcute de El. Și după cum El stăpânește toate ca Cel ce este Ziditor a toate,

așa și oamenii ca dumnezei după dar să stăpânească toate cele făcute de El pe pământ.

A șaisprezecea pricină pentru care trăim pe pământ este de a împlini porunca cea dată de Dumnezeu Care zice: „*Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv*" (Lc. 6, 36).

A șaptesprezecea pricină este pentru ca să plinim altă poruncă a Mântuitorului Care zice: „*Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.*" (Mat. 5, 48).

A optsprezecea pricină este de a sluji lui Dumnezeu cu frică și a ne bucura Lui cu cutremur (Ps. 2, 11).

A nouăsprezecea pricină pentru care oamenii trăiesc pe pământ este de a împlini porunca cea dată de Mântuitorul de a se iubi unii pe alții precum și El ne-a iubit pe noi (Ioan 15, 12), și de a iubi pe vrăjmașii noștri (Mat. 5, 44). Ca prin această iubire să ne facem după putere asemenea Lui și fii ai Tatălui nostru Celui din ceruri. Că El face să răsară soarele Său și peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți (Mat. 5, 45; Lc. 6, 35-36).

Și, în sfârșit, zic că a douăzecea pricină pentru care trăiesc oamenii pe pământ este ca toți împreună să-L laude pe El, după cum Duhul Sfânt ne învață zicând: „*Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele; Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac*” (Ps. 116, 1-2). Amin!

Sfaturi şi cuvinte duhovniceşti ale Părintelui Cleopa

1. După ce termina cuvântul de învăţătură, Părintele Cleopa zicea: „Mamă, tare mi-i milă de voi! Dacă aş avea putere, v-aş lua pe toţi într-o traistă să vă duc în rai! În casa voastră să nu lipsească căndeluța și să ardă zi și noapte la icoana Maicii Domnului".

2. Odată a venit un grup de credincioși la sfinția sa:

– De unde sunteți voi, mamă?

– De la Bârlad.

– Ei, tocmai de acolo! Voi știți că de când v-ați pus în gând să veniți la mănăstire, îngerii voștri v-au numărat pașii, bănuții și osteneala voastră? Cu acestea toate îngerii voștri se vor prezenta la dreapta judecată, că acești bănuți nu i-ați cheltuit la discoteci, la cârciumi și la nunți cu lăutari, ci i-ați dăruit lui Hristos!

Ei! De-ați vedea îngerii voștri păzitori lângă voi cum sunt, ați muri de bucurie!

3. Ia să văd cum faceți Sfânta Cruce? O faceți voi dreaptă și mare? În numele Tatălui la frunte, al Fiului la piept și al Sfântului Duh, pe umeri! Asta-i Crucea lui Hristos. El a fost răstignit pe Sfânta Cruce, iar cei doi tâlhari au fost legați cu frânghii pe cruci mai joase.

Aveți grijă de Crucea lui Hristos! Să nu o faceți așa mică, căci atunci cântați din cobză, și îmbolnăviți de râs pe toți diavolii și-i băgați în spital!

4. Să mergeți în fiecare Duminică la sfânta biserică, să nu lipsiți niciodată. Dacă lipsiți trei sărbători la rând de la Sfânta Liturghie, vă duceți de vii în iad cu sufletul!

5. Știi ce să faci dacă vrei să fii înțelept? Du-te la cimitire cu o lumânărică și pune-o la mormântul tău, al fraților tăi, măcar o dată pe săptămână, Duminica sau sâmbăta.

Auzi ce spune dumnezeiescul Părinte Ioan Gură de Aur: „Mergi adesea la morminte, o

creştine, şi la cimitire. Că dacă adesea vei merge acolo, atâta înțelepciune ai a te învăța că toate şcolile filosofice din lume nu te pot învăța mai mult!”.

Atâta folos ne aduce nouă cimitirul. Pentru că vedem că ce-s aceştia azi, suntem noi mâine. Nu vezi că ei tac? Dar pururea vorbesc: „Măi fraților! Ce suntem noi azi, veți fi voi mâine. Și ce sunteți voi azi, am fost noi ieri. Dar uite aici veniți. Voi veniți la noi, nu ne ducem noi la voi”.

Mergem către veşnicie toți. Dacă nu-i azi, e mâine, e poimâine, dar către mormânt mergem. Clipă de clipă. Am avut un ceas, undeva, pe unde am trăit eu. Și avea o sonerie aşa: Groapă-groapă-groapă-groapă, groapă-groapă-groapă-groapă, groapă-groapă-groapă-groapă... Aşa suna el. Și totdeauna îmi aducea aminte de groapă. Am avut alt ceas, nu ştiu după câți ani. Acela nu zicea „groapă”, zicea altfel: „Îndată-îndată, îndată-îndată, îndată-îndată... Și ceasul m-a învățat că îndată-îndată plec. Celălalt zicea „groapă-groapă”. Dacă ați face şi voi câte un ceas de acesta, să-l aveți în casă, să vă zică „groapă-groapă-groapă-groapă, groapă-groapă-groapă-groapă...”, nu v-ar mai trebui alt filosof.

Că dacă n-am uita groapa, mare fericire ar fi. Nu ne-am teme de groapă. Deloc. Dacă știm c-am pus în traistă ce ne trebuie, hai la groapă! Că viața-i dincolo de mormânt, nu-i aici. Aici e o înșelăciune. N-ai văzut? Zilele lui ca umbra trec.

6. Să faceți Sfânta Spovedanie curată, după rânduială! Să luați un caiețel, să vă duceți într-o cameră și să începeți a vă scrie toate păcatele de când erați mici. Știți voi de când începe copilul să facă păcate? De când pricepe lucrurile. De atunci a priceput și păcatul!

Să însemnăm toate câte am făcut din pruncie. Să nu așteptăm să ne întrebe preotul, ci noi să le spunem. Și să ne ducem la duhovnic când este mai puțin ocupat. Voi știți ce înseamnă o spovedanie corectă? Este ca un al doilea botez. Parcă ne-am născut a doua oară!

7. O creștină din Baia Mare a auzit de mutarea la Domnul a Părintelui Cleopa. În timp ce se pregătea să vină la înmormântare, fiica ei i-a zis: „Mamă, l-am visat pe Părintele Cleopa în noaptea aceasta că se urca la cer îmbrăcat în veșminte albe!”.

Din acelaşi ciclu:

- Părintele Cleopa, **Despre frica de Dumnezeu şi despre dreapta socoteală**
- Părintele Cleopa, **Despre cunoaşterea de sine şi despre Spovedanie**
- Părintele Cleopa, **Despre pricinile pentru care Dumnezeu îngăduie să fim ispitiţi şi despre ispitirea din cele 8 părţi a creştinului**
- Părintele Cleopa, **Despre ispitele celor smeriţi şi ale celor mândri, despre conştiinţă, plângere şi lacrimi**
- Părintele Cleopa, **Despre citirea Sfintelor Scripturi şi cheia înţelegerii lor. Despre Prooroci şi proorocii mincinoşi, despre minuni şi false minuni, despre vise şi vedenii**
- Părintele Cleopa, **Despre moarte, despre Judecata de Apoi şi despre iad**
- Părintele Cleopa, **Despre Rai şi despre desăvârşirea omului**
- Părintele Cleopa, **Despre cele 7 pricini şi despre cele 12 trepte ale păcatului**
- Părintele Cleopa, **Despre pomenirea morţilor şi despre folosul celor 40 de liturghii**
- Părintele Cleopa, **Rolul femeii în familie, Biserică şi societate**

- Părintele Cleopa, **Despre rugăciune şi treptele ei**
- Sf. Ioan Casian, **Tămăduirea sufletului de patima mâniei**
- Sf. Ioan Casian, **Patima iubirii de arginţi şi vindecarea ei prin milostenie**
- Sf. Ioan Casian, **Virtutea curăţiei şi a castităţii - biruitoare a patimii desfrânării**
- Sf. Ioan Casian, **Virtutea înfrânării - tămăduitoare a lăcomiei pântecelui**

Redactor: Pr. Mihail Ovidiu Ciobotaru
Tehnoredactor: Rema Zugravu
Corector: Madalena Tenchiu
Design copertă: Lucian Săcrieru
Prepress: Mariana Enache

Bun de tipar: aprilie 2003. Apărut: 2003
Editura TRINITAS, Cuza Vodă 51, 6600, IAŞI
Tel.: (0232)216693; (0232)218324; Fax (0232)216694
http://www.trinitas.ro; E-mail:editura@trinitas.ro
Comanda nr. 75
Tiparul executat la Tipografia TRINITAS
E-mail: tipografia@trinitas.ro

URCUȘ SPRE ÎNVIERE

Întâia pricină pentru care noi trăim pe pământ este că nu am fost vrednici să trăim în Rai. Și de aceea am fost izgoniți pe pământ, pentru că am călcat porunca lui Dumnezeu (Facerea 3, 6, 12, 23) [...].

A douăzecea pricină pentru care trăiesc oamenii pe pământ este ca toți împreună să-L laude pe El, după cum Duhul Sfânt ne învață zicând: „Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele; Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac" (Ps. 116, 1-2). Amin!

TRINITAS